

27 iulie – 2 august

Strigătul profeților

Textul de memorat: „Ți s-a arătat, omule, ce este bine. Și ce alta cere Domnul de la tine decât să faci dreptate, să iubești mila și să umbli smerit cu Dumnezeuul tău?” (Mica 6:8)

Profeții Vechiului Testament sunt printre cele mai interesante personaje din Biblie. Glasul lor tăios, soliile îndrăznețe, simțământul de întristare, mânie și indignare și prezentarea ocazională prin viu grai a soliilor lor îi transformau în persoane care nu puteau fi ignorate, chiar dacă uneori nu era tocmai plăcut să stai în preajma lor.

Trimiși în principal în Israel și Iuda, ei îndemneau poporul ales să se întoarcă la Dumnezeu. Poporul și conducătorii erau fermecați prea ușor de stilul de viață al națiunilor înconjurătoare și de idoli lor. Misiunea anevoioasă a profeților era să îi îndemne la pocăință, uneori reamintindu-le de dragostea lui Dumnezeu și de tot ce făcuse El pentru ei și, alteori, avertizându-i de consecințe dacă ar fi continuat să se îndepărteze de Dumnezeu.

După cum vom vedea, printre păcatele și relele împotriva cărora îi avertizau pe conducători și popor, unul dintre cele mai mari era faptul că îi asupreau pe săraci, pe cei nevoiași, pe cei mai neajutorați dintre ei. Da, închinarea la idoli era rea, dar și a profita de pe urma celor slabi și săraci era o atitudine de condamnat.

Duminică, 28 iulie – Un apel la dreptate repetat iar și iar

În ciuda planului detaliat al lui Dumnezeu pentru poporul Său, israeliții rareori au trăit la înălțimea chemării lor. La doar câteva generații după ce au ajuns în țara promisă, ei au cerut un împărat „cum au toate neamurile” (1 Samuel 8:5).

1. Care a fost răspunsul lui Samuel la cererea lor de a avea un împărat? 1 Samuel 8:10-18

Samuel si-a dat seama că acesta era un pas spre asemănarea cu celelalte națiuni și în alte aspecte. El a încercat să îl sfătuiască pe primul împărat, Saul, dar curând profeția lui a devenit realitate. Chiar în cele mai bune vremuri, David și Solomon nu au scăpat de ispite, de corupție și de abuzul de putere.

În timpul domniilor regilor din Israel și Iuda, Dumnezeu a trimis profeți care să le facă cunoscută voia Lui și să le aducă aminte conducătorilor și poporului de responsabilitățile față de membrii uitați ai societății.

În scrierile profeților, vedem un apel continuu și repetat la a trăi corect și a face dreptate. Arătând necredincioșia lui Israel și a conducătorilor săi, profeții erau un glas sonor și insistent în favoarea celor care nu puteau vorbi, în special a celor care erau afectați direct de nerespectarea voii lui Dumnezeu.

Meditând la ardoarea profeților din Vechiul Testament, A.J. Heschel o pune în contrast cu starea noastră de automulțumire: „Lucrurile care îi înspăimântau pe profeți sunt întâlnite și în zilele noastre peste tot în lume... Faptul că ei nu puteau să rabde nedreptatea poate părea exagerat. Și noi suntem martori la fapte de nedreptate, ipocrizie, falsitate, crime, sărăcie, dar rareori suntem indignați sau prea tulburați. Pentru profeți, chiar și o faptă minoră de nedreptate avea proporții cosmice.” - *The Prophets*, 1962, pp. 3-4

Vorbind în Numele lui Dumnezeu, acești profeți ne ajută să vedem nedreptatea și suferința din lume prin ochii Săi plini de tristețe. Dar zelul lor este și o chemare la acțiune - să lucrăm cu Dumnezeu pentru a ușura suferința și a îndepărta asuprirea și întristarea celor din jurul nostru.

Cum încercăm și noi uneori să fim la fel ca „celelalte popoare” în moduri care ar putea fi dăunătoare pentru noi și pentru ceilalți?

Luni, 29 iulie – Profetul Amos

Amos a recunoscut destul de deschis că nu era calificat să fie profet (Amos 7:14,15), dar, atunci când își prezintă solia înaintea poporului, își dovedește capacitatea de a capta atenția ascultătorilor prin ceea ce spune.

El începe pe un ton obișnuit, enumerând națiunile înconjurătoare - Siria, Filistia, Fenicia, Edom, Amon și Moab - și nelegiuirile, mârșăviile și atrocitățile pentru care avea să le pedepsească Dumnezeu (Amos 1:3 - 2:3). Este ușor să ni-i imaginăm pe israeliți aprobând acuzațiile aduse vrăjmașilor lor, mai ales că multe dintre faptele lor nelegiuite au fost îndreptate chiar împotriva israeliților.

Apoi, Amos vine mai aproape, vestind pedeapsa divină pentru cei din Iuda, vecinii de la sud ai lui Israel, după împărțirea împărăției. Vorbind în Numele lui Dumnezeu, Amos le amintește că L-au respins pe Dumnezeu, că nu au ascultat de poruncile Sale și vestește pedepsele care aveau să vină asupra lor (Amos 2:4,5). Din nou, ni-i putem imagina pe israeliți aprobându-l pe Amos, pentru că arăta faptele rele ale celor de alături.

Apoi, Amos se întoarce spre cei ce-l ascultau. Restul cărții arată răul, idolatria, nedreptățile și repetatele abateri ale lui Israel, așa cum erau văzute de Domnul.

2. Împotriva căror păcate avertizează Amos? Amos 3:9-11; 4:1,2; 5:10-15; 8:4-6

Deși limbajul nu este foarte diplomatic și avertizările sunt sumbre, solia lui Amos este presărată cu îndemnuri stăruitoare de întoarcere la Dumnezeu. Aceasta însemna o reînnoire a simțului dreptății și a grijii pentru săraci (Amos 5:24). Ultimele versete arată spre restaurarea poporului (9:11-15). „În ceasul celei mai profunde apostazii și al celei mai mari nevoi, solia lui Dumnezeu pentru ei a fost o solie de iertare și de speranță.” - Ellen G. White, *Profeți și regi*, p. 283

Sunt momente în care trebuie să vorbim dur pentru a îndrepta o greșală? Cum ne dam seama când e potrivit un astfel de limbaj?

Marti, 30 iulie – Profetul Mica

3. Descrie câteva modalități prin care, în prezent, poți trăi practic cuvintele din Mica 6:8.

Acesta este probabil unul dintre cele mai cunoscute versete din Biblie. Totuși, la fel ca multe dintre versetele pe care le transformăm în lozinci sau „afișe”, poate că nu cunoaștem contextul atât de bine pe cât am crede.

4. Ce anume condamnă Mica în practica poporului? Mica 2:8-11; 3:8-12

În timpul domniei lui Ahaz în Iuda, poporul lui Dumnezeu a atins cea mai de jos treaptă în istoria și spiritualitatea lui. Idolatria și practicile rele erau tot mai prezente. Și, după cum observaseră și alți profeți ai vremii, săracii erau exploatați și prădați în continuare.

Și Mica este un profet al nenorocirilor, ca toți profeții din vremea sa. În cea mai mare parte din primele trei capitole sunt exprimate mânia și întristarea lui Dumnezeu la vedea relelor pe care le săvârșea poporul, dar și distrugerea care urma să se abată asupra lui.

Însă Dumnezeu nu renunțase la poporul Său. Chiar glasurile tăioase și soliile dure ale profeților erau o dovadă a interesului Său continuu pentru copiii Lui. El le-a dat avertizări din iubire și pentru că îi păsa de ei. El dorea cu ardoare să îi ierte și să îi refacă. Nu dorea să rămână mânios pentru totdeauna (Mica 7:18-20).

Acesta este contextul bine cunoscutei „formule”: să faci dreptate, să iubești mila, să umbli smerit. Poate părea simplu, dar a trăi practic o astfel de credință este mult mai dificil, în special când a trăi astfel pare atât de ciudat pentru societate. Când alții profită de nedreptate, iau în râs mila și umblă cu mândrie, este nevoie de curaj și de perseverență ca să faci dreptate, să iubești mila și să umbli smerit. Dar noi nu suntem singuri; când facem așa, umblăm cu Dumnezeu.

Care este legătura dintre a face dreptate, a iubi mila și a umbla smerit cu Dumnezeu?

Miercuri, 31 iulie – Profetul Ezechiel

Dacă am întreba un grup de creștini care sunt „păcatele Sodomei”, probabil că mulți ar începe să enumere păcate sexuale și alte forme de imoralitate. Geneza 19:1-13 ne prezintă o societate stricată, depravată, pregătită pentru distrugere. Totuși răspunsul este mai complicat. Ezechiel spune: „Iată care a fost nelegiuirea surorii tale Sodoma: era îngâmfată, trăia în belșug și într-o liniște nepăsătoare, ea și fiicele ei, și nu sprijinea mâna celui nenorocit și celui lipsit” (16:49). Cu siguranță că Dumnezeu nu putea trece cu vederea imoralitatea din acea cetate, dar Ezechiel scoate în evidență nedreptatea economică și neglijarea celor în nevoie. Oare este posibil ca, în ochii lui Dumnezeu, aceste păcate să fie la fel de rele?

Venite după Amos, Mica și Isaia, primele prorocii ale lui Ezechiel avertizează despre distrugerea viitoare. Totuși, după ce Ierusalimul cade în mâinile babilonienilor și poporul este luat în captivitate, atenția lui se îndreaptă mai mult asupra făgăduințelor lui Dumnezeu de restaurare.

5. Ce spune Dumnezeu despre conducătorilor corupți din Israel? Cum se comportă ei față de cea mai slabă „oaie” și care sunt metodele Lui? Ezechiel 34:2-4,7-16

Deși au fost foarte răi, încât au fost comparați cu Sodoma, totuși Dumnezeu încerca să ajungă la inima lor în speranța că se vor întoarce din răutatea lor. În planul reînnoit al lui Dumnezeu pentru poporul Său, ei urmau să se întoarcă în țara lor, Ierusalimul avea să fie restaurat și templul, rezidit. Sărbătorile date de Dumnezeu urmau să fie ținute și țara avea să fie împărțită din nou în mod echitabil între oameni ca moștenire a lor (Ezechiel 47:13 - 48:29). Pare evident că intenția lui Dumnezeu a fost ca planul Său pentru popor, așa cum i-a fost dat lui Moise și poporului Israel după eliberarea din Egipt, să fie aplicat din nou la întoarcerea poporului Său din captivitate. Aici se includea grija pentru cei mai slabi, dar și față de străini.

Cât de important este pentru tine că Domnul este un Dumnezeu care oferă a doua șansă - și mai multe - chiar și atunci când poporul Său a ales greșit?

Joi, 1 august – Profetul Isaia

6. Cum ai descrie răspunsul lui Isaia la ceea ce vede în jurul său? Isaia 1:15-23; 3:13-15; 5:7,8

Cuvântul de început al lui Isaia - primele cinci capitole - sunt un amestec de critică usturătoare a stării în care ajunseseră copiii lui Dumnezeu, avertizări cu privire la pedeapsa care urma să vină pentru că îl părăsiseră pe Domnul și continuau să facă răul, dar și oferte de speranță dacă poporul alegea să se întoarcă la El și să își reformeze viața și societatea. Dar probabil că, în cuvintele lui, cel mai puternic este simțământul de întristare. Înțelegând cine este Dumnezeu și ce vrea El pentru poporul Său, profetul plânge ce s-a pierdut, îi plânge pe nenumărații oameni care sufereau și deplânge judecata care avea să vină asupra țării.

Isaia continuă în aceeași notă în toată lucrarea sa profetică. El îndeamnă poporul să își amintească tot ce a făcut Dumnezeu pentru el. Totodată, el le oferă acestor oameni speranță, arătând ce dorea să facă Dumnezeu pentru ei în viitor. Ei trebuiau să îl caute pe Dumnezeu chiar atunci, căci reînnoirea relației cu El cerea pocăință pentru relele făcute și schimbarea atitudinii față de ceilalți.

În capitolele 58 și 59, Isaia se întoarce specific la preocuparea pentru dreptate. El descrie din nou o societate în care „izbăvirea (în engl.: dreptatea) s-a întors îndărăt și mântuirea a stat deoparte, căci adevărul s-a poticnit în piața de obște și neprihănirea nu poate să se apropie” (Isaia 59:14). El mai afirmă că Dumnezeu știe aceste lucruri și își va salva poporul - „Va veni un Răscumpărător!” (vers. 20).

În cartea Isaia, profetul se concentrează foarte mult asupra proclamării venirii lui Mesia, Cel care urma să restabilească în cele din urmă domnia lui Dumnezeu pe pământ și să aducă dreptate, milă, vindecare și restaurare în El.

Citește Isaia 9:6,7; 11:1-5; 42:1-7 și 53:4-6. Cum se încadrează aceste profeții în înțelegerea pe care o ai despre viața, lucrarea și moartea Domnului Isus? Ce sugerează aceste profeții cu privire la scopul venirii Sale în această lume?

Vineri, 2 august – Un gând de încheiere

„Prorocii și-au ridicat glasul împotriva apăsării și a nedreptății flagrante, a luxului ieșit din comun și a extravagantei, a petrecerilor și a beției nerușinate, a destrăbălării și a desfrânării josnice din vremea lor, dar protestele lor, precum și mustrarea păcatelor erau zadarnice.” - Ellen G. White, *Profeți și regi*, p. 282.

„Aceste rostiri clare ale prorocilor ... să fie primite de noi ca fiind glasul lui Dumnezeu pentru fiecare suflet. Să nu pierdem din vedere nicio ocazie de a face fapte de milă, de chibzuire plină de bunătate și de curtenie creștină pentru cei împovărați și deprimați.” - *Ibidem*, p. 327

Rezumat: Profeții Vechiului Testament au arătat și apărât întotdeauna calea și voia lui Dumnezeu pentru popor. Reflectând preocuparea lui Dumnezeu, soluțiile lor se concentrau pe dreptate pentru cei săraci și asupriți. Apelurile de întoarcere la Dumnezeu includeau și oprirea nedreptății, lucru pe care El făgăduise să îl înlăptuiască prin viziunea Sa pentru un viitor mai bun pentru poporul Său.

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Profeți și regi*, capitolele „Robia asiriană” și „Capitolul 25 – Chemarea lui Isaia”.

BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE – STUDIU LA RÂND

Biblia: 2 Samuel 14-20

1. Cum l-a convins Absalom pe Ioab să vină la el?
2. Cine și de ce arunca cu pietre și vântura praf?
3. Ce legătură de rudenie era între Amasa și Ioab?
4. Care cetate se considera „o mamă în Israel”?

Evanghelizare, subcapitolul „Cercetarea nevoilor din orașele mari”

5. Cine va ajuta eforturile noastre de a aduce sufletele la cunoașterea adevărului?